

Petróczi Éva

Kéken és pirosan...

Sári unokámnak

*Kéken és pirosan
lobogó Sári-virágok:
ecsetteddel mindig
írj örömet,
kerüljön el sanda irigység,
kerüljön el kicsinyes átok.*

*Ne járj úgy,
mint nagyanyád,
akinek tolla
olykor hogyha virágzott,
toportyán lelkek
gyűltek köréje,*

vonyítva és acsarogva;

*szirom-szelíden
hiába szólt –
nőttön-nőtt mégis
bánata-gondja.*

Barna fürtök...

Rebinek és Panninak

*Barna fürtök
makacs erdeje,
vagy aranyvörös
szőghaj finom
szálai; mindegy:
ifjú erő
költözik egyként
szomjas ujjbegyeimbe,
bármelyiket simogatom.*

Utóirat, egy régi levélhez

„Nálunk már hűvösek a napok, bizonyára ott is úgy van, ezért figyelmeztetek, kis Pintyőkém, hogy kendő nélkül ki ne járd az udvarra és hogy már most a melegebb ruhákat viseld, alsó ruhát is meleget végy fel, ne hogy Isten őrizzen, megfázzál.” Gyoma, 1908. szeptember 15.

Ida dédanyám és Gyula dédapám második levele tizenkét éves lányuknak (későbbi nagymamámnak), Vaniss Margitkának, Szegedre, az internátusba

*Bánatos kis Oroszlán utcai
„felsőbb leány”
lettél 1908-ban,
Szegeden, Vaniss Margitka,
nagymamám.*

*Ez volt a
második levélke,
amely Gyomáról érkezett;
e majdnem száztizenöt évtől
sem fakult meg
sárga lapján a tinta,
és nem fakult a szeretet.*

*Ida és Gyula
nőies-kacskaringós,
s férfias-szálkás
betűi elringatták este
szerelmük unoka-lehetne,
egyetlen, kései virágát.*

*Igen. Ez régimódi vers.
Miért szégyellném a könnyeket?*

Válasz

Krisztának, Erdélybe

„Te maradj olyan könnyed lepkeszárnyú, mint eddig és ne húzzon lefelé más mogorva visszautasításának súlya.” (egy nekem küldött levélből)

*Barátném, ez már jócskán
fakuló, gyöngülő lepkeség.
Rövidke, színes röptöket
szürke, kínlódó vánszorgás követ.*

*Meg-nem-érdemelt
így e szép levél,
de szárnyra mankózott
minden betűd.*

*Fogadd e pár sort,
áfonyahímes, hűs
hegyi napjaidban,
egy lebbenésnyi hálaként.*